

Motpart: TW

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 5.1 a och artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 ⁽¹⁾ (nedan kallad förordning (EG) nr 261/2004) tolkas så, att även ett repatrieringsflyg som utförs inom ramen för en stats myndighetsutövning ska anses utgöra en sådan ombokning till den slutliga bestämmelseorten under likvärdiga transportvillkor som det lufttrafikföretag som utför flygningen ska erbjuda om en flygning blir inställd, när det utförande lufttrafikföretaget visserligen inte har någon giltigt rättsligt anspråk på att passageraren ska transporteras, men däremot skulle kunna registrera passageraren för en sådan flygning samt överta kostnaderna för denna, och lufttrafikföretaget i slutändan på grundval av ett avtal med den berörda staten genomför flygningen med samma flygplan och vid samma avgångs- och ankomsttider som gällde för flygningen som ställdes in?
2. Ska artikel 8.1 i förordning (EG) nr 261/2004 tolkas så, att en passagerare som själv anmäler sig till ett sådant repatrieringsflyg som beskrivs i fråga 1 och betalar ett obligatoriskt kostnadsbidrag för detta flyg har rätt att begära ersättning för dessa utgifter från lufttrafikföretaget direkt med stöd av förordning (EG) nr 261/2004, även om utgifterna inte uteslutande utgörs av rena flygkostnader?

⁽¹⁾ EUT L 46, 2004, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Paris (Frankrike) den 25 januari 2022 – SOGEFINANCEMENT mot RW, UV

(Mål C-50/22)

(2022/C 191/16)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Paris

Parter i det nationella målet

Klagande: SOGEFINANCEMENT

Motpart: RW, UV

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör den princip om sanktionens effektivitet som följer av artikel 23 i direktiv 2008/48/EG ⁽¹⁾, med hänsyn till rättssäkerhetsprincipen och principen om medlemsstaternas processuella autonomi, hinder för att en domstol ex officio kan tillämpa en nationell bestämmelse som härrör ur artikel 14 i nämnda direktiv och som enligt nationell rätt kan leda till att avtalet förklaras ogiltigt, efter den femåriga preskriptionsfrist som konsumenten ges för att väcka talan om ogiltigförklaring av kreditavtalet eller framställa en invändning om ogiltighet?
- 2) Utgör den princip om sanktionens effektivitet som följer av artikel 23 i direktiv 2008/48/EG, med hänsyn till rättssäkerhetsprincipen, principen om medlemsstaternas processuella autonomi och dispositionsprincipen, hinder för att en domstol kan förklara kreditavtalet ogiltigt efter att ex officio ha prövat en bestämmelse i nationell rätt som härrör ur artikel 14 i det ovannämnda direktivet, utan att konsumenten har yrkat eller i vart fall medgett en sådan ogiltigförklaring?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 2008, s. 66).